

Pohjaisnorjalainen jouluvirsi

T Trygve Hoff 1985 (nor)
K Mari Keränen 2019 (fkv)
M Trygve Hoff 1985

FKV Siu - nat - tu sie päi - vä pääl' vuo - non, siu -
NOR Vel - sig - na du dag o - ver fjor - dan, vel -

nat - tu sie nä - kö pääl' maan. Siu - na - tut net sa - nat
sig - na du lys o - ver land. Vel - sig - na de e - vi - ge

olk - hoon mie an - net - haan ar - mon, toi - von.
or - dan om håp og ei ut - strakt hand.

Tur - vaa ja var - je - le mei - tä ja
Verg det - te lil - le du gav oss den

an - na meil' e - la - tuk - sen niin tii - ä - mä et - te - mä
da - gen du fløt - ta oss hit, så vi kjen - ne du ald - ri vil

køy - hyyt - heen tää - lä nään - ny kosk - haan.
la oss for - kom - me i ar - mod og slit.

Kvääniksi

2 Met elimä nöyryessä,
mutt' usko meil' vahva ol'.
Ja se mik' oon varmasti tosi:
olema sisukkaat ko sie.
Met kärsimä kurjuuessa,
met vaivoin raahauuma
kohti näkköö ja adventtiaikkaa,
se Beetlehem kaukana oon.

3 Luojan rauha pääl' vaaroitten,
anna meitä sen varjela!
Luoja rauha pääl' elläimiitten
ja maan karun jäisen niin.
Meät näjet tääl' kaamoksen maassa,
sanoil' iänkaikkisilla
siunaa talot ja vaarat
ja veet meät tääl' pohjaises'.

Norsk

2 Vi levde med hua i handa,
men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visselig sanna:
vi e hardhousa vi som du.
Nu har vi den hardaste ria,
vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventstida,
d' e langt sør tel Betlehem.

3 Guds fred over fjellet og åsen,
la det gro der vi bygge og bor!
Guds fred over dyran på båsen
og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet.
Du signe med evige ord
husan og fjellet og vannet
og folket som leve her nord.